

מ"ת (עכו) 11843-03-18 - מדינת ישראל נ' האשם צעלוק

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

מ"ת 11843-03-18 מדינת ישראל נ' צעלוק
תיק חיצוני: 139872/2018

בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

מבקשת מדינת ישראל

באמצעות עו"ד אורית מנדלוביץ'
נגד

משיב האשם צעלוק
באמצעות עו"ד רונן חליוה
ועו"ד אביעד חייט

החלטה

כנגד המשיב הוגשה ביום 27.3.18 בקשה למעצר עד תום ההליכים, על פי סעיף 21(א)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1966, זאת במקביל להגשת כתב אישום המייחס למשיב עבירות של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, אי ציות להוראות שוטר, רישיון רכב שפקע, בתקופה העולה על שנה, נהיגה ללא ביטוח.

הטענה העובדתית היא כי ביום 17.3.17, סמוך לשעה 17:53, נהג המשיב באופנוע, כשהוא אינו מוכשר לנהיגה, בזמן פסילה, כשרישיון הרכב פקע וללא תעודת ביטוח תקפה. אותה עת בקשו השוטרים מהמשיב להציג רישיונותיו ומסמכים, המשיב ביקש להכנס לביתו להמצאת המסמכים אך עזב את המקום מבלי להציג את המסמכים, ולא ציית להוראות השוטרים.

הפסילה היא מת"פ 975-05-15, מיום 3.2.16, לתקופה של שנתיים. בנוסף, עומד ותלוי כנגדו, בגין תיק זה, עונש מאסר לתקופה של 10 חודשים, למשך 3 שנים.

לשיטת ב"כ המבקשת, על אף המאסר על תנאי המרחף מעל ראשו, המשיב הרהיב עוז ובחר לשוב ולאחוז בהגה ולסכן את כלל משתמשי הדרך. התנהגותו זו מלמדת על מסוכנות רבה, שלא ניתן להפיג באמצעות חלופת מעצר, שכן מכלול הנתונים מלמד כי אין לתן בו אמון, ולפיכך, יש לעצרו מאחורי

סורג וברח.

לאחר ששמעתי את טיעוניהם של ב"כ הצדדים אני בדעה כי יש מקום להיענות לבקשה ולעצור את המשיב עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

מתיק החקירה עולה קיומן של ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום. כן קיימת עילת מעצר נוכח מסוכנות המשיב.

מסוכנות המשיב נובעת מחומרת העבירות ומהעובדה כי זהו מקרה שני בו נתפס המשיב נוהג ברכב בזמן פסילה. ובפעם הזאת כשמאסר תלוי ועומד נגדו. בפסילה שהוטלה עליו, בגין עבירה של נהיגה בזמן פסילה, לא היה די כדי להניאו מלחזור ולאחוז ברכב, כשהוא אינו מורשה.

בנוסף, מצאתי כי אין בחלופה שהוצעה, מעצר בית בפיקוח המפקחים שהוצעו, כדי לאיין במקרה זה את מסוכנותו של המשיב לשלום הציבור.

ראיות לכאורה

חומר החקירה הוגש לעיוני.

אפנה תחילה לדוחות השוטרים.

מעיון בדוח של רס"מ שבתאי כהן עולה כי בסיוור, בביר אל מכסור, נסע מולם רוכב אופנוע, "**צעיר, לבוש חולצה שחור וגינס עם קסדה שחורה**". משהבחין בשוטרים נכנס לחצר בית, במרחק של כ- 30 מטר מהניידת. הניידת נסעה במהירות אל עבר החצר והבחינה בנהג הקטנוע, יורד מהקטנוע, מוריד את הקסדה, ונעמד ליד האופנוע. שותפו של השוטר ביקש מנהג האופנוע שיזדהה וזה מסר ששמו השאם אבו צעלוק וכן מסר שהוא הולך לביתו להביא את רישיונות הקטנוע ורישיון הנהיגה שלו. בבדיקת מסוף נמצא כי תוקף רישיון הרכב פג בשנת 2013. האם הציגה בפני השוטרים תעודת זהות של המשיב, אשר בבדיקת מסוף הופיע כפסול לנהיגה, למשך שנתיים. השוטרים ניגשו לבית המשיב, עם אמו, אך המשיב נעל את הבית ולא ענה. לאחר מספר דקות בוצעה סירקה מסביב לבית, והשוטר הבחין בחלון פתוח. צוין כי המשיב נמלט מהמקום. למקום הגיע אחיו, הישאם, אשר נכנס לבית דרך החלון ממנו ברח המשיב ופתח את הבית. השוטרים נכנסו עמו, ביצעו סירקה בבית והמשיב לא אותר. הושארה הזמנה למשיב לסור לתחנת המשטרה מידית. צוין אור יום, קשר עין רציף, וכי המשיב זוהה בוודאות כמי שנהג בקטנוע. צוין כי האם קראה לו מספר פעמים, המשיב ענה לה ואמר שהוא אינו מעוניין לרדת מאחר שהוא מפחד כי אין ברשותו רישיון נהיגה, והשתחרר מהכלא בחודש ספטמבר האחרון. בנוסף עלה כי על לוחית הרישוי של הקטנוע מדבקה שחורה, אשר שינתה את מספרו המקורי של הרכב, וכשהבחינו בכך האנשים במקום הם הורידו את המדבקה וזרקו אותה.

בדוח של רס"ל עאמר רובין נמסרו דברים דומים.

מהודעתו של המשיב במשטרה עולה כי למשיב אין רישיון נהיגה, ידוע לו כי הוא פסול מנהיגה לשנתיים. המשיב טען כי שהה בלוד בעת ביצוע העבירה לכאורה, ומסר כי הוא לא נהג באופנוע. כשנשאל מדוע לא ציית להזמנות לסור למשטרה, השיב כי שהה בלוד כל הזמן הזה.

מהודעתו של אחיו של המשיב, סאלח, עולה כי בעת שהגיעו השוטרים לביתו, ישב, בסמוך לבית, עם חבר, והבחין באחיו, **"נכנס עם הקטנוע לחצר"** ולאחריו מגיעה נידת לחצר. כשנשאל למי שיך הקטנוע השיב לאחיו, האשם.

מטופס של מערכת המשטרה עלה כי רישיון הרכב פג ביום 9.8.13.

מדוח פעולה של רס"ר אסרף עומר עלה כי ביום 17.3.18 הוא ושותפו ביצעו ביקור לשם מעצר בביתו של המשיב, דפקו בדלת, פתח אחיו, ומסר כי הוא ישן בחדר. השניים ניגשו לחדר, זיהו את המשיב ישן, ועיכבו אותו לחקירה.

ממזכר של השוטר שבי כהן עולה כי ביום 27.3.18 הגיע לביתו של המשיב, דפק על דלת הבית, לאחר מספר דקות פתחה האם את הדלת. כשנשאלה היכן הבן מסרה כי הוא ישן במיטה. המשיב התעורר, זוהה על פי תעודת זהות, בוודאות, כמי שהשוטר שוחח עמו ביום האירוע, וכמי שנהג באופנוע. הודע לו כי הוא מעוכב לתחנה.

ממזכר שרשם השוטר חי שטרית עולה כי נסיונותיו לאתר את הבעלים של הקטנוע לא צלחו, אין שתוף פעולה מצד המשפחה ומצד הבעלים של האופנוע. ממזכר נוסף שלו עלה כי כשנשאל המשיב מדוע לא התייצב במשטרה, לאחר שקיבל הזמנות לסור למשטרה, המשיב לא מסר תשובה.

ממזכר של השוטר רובין עמאר עולה כי בעת משמרת בוקר, הבחין במשיב, בחצר התחנה, וזיהה אותו כמי שנהג באופנוע ביום האירוע, ושוחח עמו לאחר שירד מהאופנוע, ועלה לביתו. כן ציין כי באותו היום גבה את עדות האח, סאלח, אשר מסר כי המשיב נהג באופנוע באותו היום. צוין כי האם מסרה כי המשיב בבית ונעל את הדלת וכשאחיו נכנס לבית דרך החלון ופתח את הדלת הם הבחינו כי המשיב ברח דרך החלון האחורי.

מדוח פעולה של השוטר מאדי שריף, עולה כי ביום 19.3.18 הגיע לביתו של המשיב, עם שוטר נוסף, פגש את אמו ואת אחיו, אשר מסרו כי המשיב שוהה מזה מספר ימים בבית אביו בלוד, ולא שב לביתו. הושארה הזמנה לסור למשטרה. טופסה ההזמנה מיום 19.3.18 צורף לדוח.

מדוח פעולה, מיום 17.3.18, של השוטר אליהו יהודה, עולה כי במהלך תדריך משמרת לילה, פנה אליו מודיע ומסר לו כי הגיע לביתו של המשיב, אך המשיב אינו בבית. נמסר לאמו כי על המשיב להתייצב במשטרה ללא דיחוי ונמסרה הזמנה שצורפה לתיק.

ממסמך של משרד התחבורה, מיום 18.3.18, עולה כי המשיב אינו מופיע בקובץ מחזיקי רישיונות נהיגה וכי מופיעה לו שלילת רישיון.

ב"כ המשיב חלק על קיומן של ראיות לכאורה וטען לכרסום בחומר הראיות, שיש בו כדי לשמוט הבסיס לבקשה. לשיטתו, מעדויות השוטרים לא ברור האם השוטרים זיהו את המשיב, כמי שלכאורה נהג באופנוע. ככל שזיהו אותו, חזקה, לשיטתו, כי לא היו מבקשים ממנו לעלות לביתו ולהביא עמו תעודה מזהה. לשיטתו, מדובר בשלושה אחים, הדומים באופן כמעט זהה, זה לזה.

בנוסף, נטען, בחומר הראיות מצויה עדותו של אחיו הצעיר של המשיב, סאלח, שלכאורה מפלילה את המשיב בנהיגה על האופנוע, אך האח דובר ערבית בלבד ואינו יודע קרוא וכתוב. עדותו של האח נגבתה בעברית ונכתבה בעברית והאח חותם עליה לכאורה.

תמיהה נוספת שהעלה הסנגור היא כי העבירה בוצעה בשעה 17:53 והעדויות נגבתה מהאח בשעה 17:10.

המבקשת טענה מנגד כי די בראיות לכאורה שהוצגו להוכחת האשמה המיוחסת למשיב.

לשיטתה, בנסיבות בהן המשיב נהג לכאורה ללא רישיון נהיגה מעולם, פניית השוטרים להצגת התעודות הייתה מתבקשת. המשיב עלה לביתו, השוטרים המתינו לו, אך הוא נעל את הבית וסרב לרדת. אמו קראה לו אך אחיו מסר כי הוא אינו מעוניין לרדת. כשהשוטרים נכנסו לבית התברר כי המשיב נמלט מהמקום, ככל הנראה מהחלון. לדידה, שני השוטרים שהיו במקום זיהו את המשיב בוודאות כמי שנהג באופנוע.

בנוסף, ככל שנפלה טעות ברישום שעת גביית העדות, אין הדבר מאיין את ההודעה שנמסרה.

לאחר שעיינתי בחומר הראיות לכאורה, והאזנתי לטיעוני ב"כ הצדדים, מצאתי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת עובדות כתב האישום.

מקומן של טענות הסנגור בהליך העיקרי, שם תבחנה באופן מעמיק ומקיף. בית המשפט אינו נדרש בשלב זה - בו נבדקת התשתית הראייתית הלכאורית למעצר עד תום ההליכים - למשקלן של הראיות לכאורה ולמהימנות העדים, כל שעליו לבחון הוא את הפוטנציאל ההוכחתי הגלום בראיות לכאורה המצויות בפניו (ראו לעניין זה בש"פ 8087/95 זאדה נ' מדינת ישראל).

עילת מעצר - מסוכנות

מסוכנותו של המשיב בנהיגה נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו, מהצטברותן וכן מעברו הפלילי והתעבורתי.

ברע"פ 3149/11 רסאם נ' מדינת ישראל, (מיום 15.5.11), עמד בית המשפט על הסיכון הטמון בנהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם:

"נהיגה ללא רישיון היא "איום נע" על נוסעי הכביש וכמובן על הנוהג ומשפחתו, ויאה לה ענישה של ממש, גם לצרכי הרתעה, לא כל שכן למי שכבר כשל".

ובתת"ע 9198-10-15 מדינת ישראל נ' נור הוסיף ביהמ"ש לעניין זה:

"מי שנוהג ללא רישיון נהיגה מעולם הוגדר על ידי בית המשפט העליון כ"איום נע" היות ובנהיגתו הוא מהווה סכנה ממשית ומוחשית לעוברי הדרך שכן לא הוכשר ולא הוסמך לנהיגה מעולם ונוהג בכלי תחבורה שעלול ברגע להפוך לכלי משחית כנגד כל הסובבים אותו. מי שנוהג כך מספר פעמים ואף נעדר ביטוח חובה לנהיגתו מעיד על עצמו כמי שמורא הדין אינו עליו."

לעניין המסוכנות הנובעת מעצם העבירה של נהיגה בזמן פסילה, ראה דבריו של כבוד הש' רובינשטיין, ברע"פ 2221/11, **הראל נ' מדינת ישראל (לא פורסם):**

"נהיגה בזמן פסילה אינה סטירת לחי לחוק בלבד, אלא סיכון לכולי עלמא, לנהגים ולהולכי הרגל מסביב, שהרי אם מצא בית המשפט כי פלוני אסור שיחזיק הגה בידו וינהג ברכב, מעיד הדבר על מסוכנותו על הכביש".

וכן דבריו ברע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מ"י** (24.01.11):

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת; ראו למשל סעיפים 7 ו-12 לחוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים, תשל"ה-1975, ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור".

בענייננו, המשיב נהג ללא רישיון נהיגה מעולם, בפסילה, ותוך אי ציות להוראות שוטר.

לחובתו הרשעה קודמת בנהיגה בפסילה מיום 3.2.16, בגינה נדון למאסר של 21 חודשים, מאסר מותנה של 10 חודשים למשך 3 שנים, הפעלת מאסר על תנאי של שנתיים מתיק מחוזי, ובסך הכל 30 חודשי מאסר ופסילה לשנתיים.

זאת ועוד, למשיב רישום פלילי הכולל 2 הרשעות קודמות, ביניהן, ההרשעה מיום 3.2.16, לה התווספו עבירות של יצוא, יבוא מסחר והספקה של סמים מסוכנים. בנוסף, שני תיקים שאוחדו, בגינם הורשע ביום 6.12.12 בבית המשפט המחוזי. האחד בגין עבירות של החזקה/שימוש בסמים שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט, השני, בגין עבירות של איומים, תקיפה סתם, היזק לרכוש במזיד, הצתה של מבנה במזיד, סחיטה בכח, ושיבוש מהלכי משפט. בגין הרשעות אלה נדון המשיב למאסר בפועל לתקופה של 18 חודשים, ומאסרים מותנים של 24 חודשים ו- 8 חודשים, פסילה של שנתיים.

עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם ונהיגה בפסילה הן מעבירות התעבורה החמורות ומקימות עילת מעצר בגין מסוכנות. נכונים הדברים ביתר שאת, כשמדובר בעבירה חוזרת של נהיגה בפסילה, זו הפעם השנייה, כשמאסר מותנה בר הפעלה תלוי ועומד נגדו, וכשנלוות עבירות נוספות של אי ציות להוראות שוטר, רישיון רכב שפקע בתקופה העולה על שנה ונהיגה ללא ביטוח.

עברו התעבורתי של המשיב מעיד כי עונש של מאסר ומאסר מותנה לא הניאוהו מלשוב ולנהוג ללא שהוכשר לנהיגה, והפעם בזמן פסילה. התנהגותו מעידה על זלזול בצווי בית המשפט ועל מי שמורא הדין לא חל עליו.

חלופת מעצר

על פי סעיף 21 (ב)(1) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 [להלן: "חוק המעצרים"], על בית המשפט לבחון בשלב זה האם ניתן להשיג את מטרת המעצר באמצעות חלופה, שפגיעתה בחירות המשיב הנה פחותה.

בדין טען הסנגור כי לרוב אין מורים על מעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, אלא במקרים חריגים בלבד (בש"פ 2227/08 גריפאת נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.3.2008)).

עם זאת, בחלוף השנים, בית המשפט העליון אישר מעצרים של נאשמים עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה, נוכח מסוכנותם. לעניין זה אפנה לדבריה של כב' השופטת מרים קסלסי במ"ת (י-ם) **36-01-14 מדינת ישראל נ' מאגד רגבי:**

"טוען הסנגור כי הלכה מבית משפט עליון שאין לעצור עד תום ההליכים בתעבורה כבדרך שגרה אלא כחריג בלבד. מאז אותה אמרה (בש"פ 2227/08 גריפאת [פורסם בנבו] מיום 14/3/08), ובחלוף השנים, נאשמים לא מעטים הושמו במעצר עד תום ההליכים בגין עבירות תעבורה ומעצרים אושר בערכאות הערעור, לרבות בבית המשפט העליון. ראה למשל בש"פ 2173/12 אל גיני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] מיום 22/3/12, שם אמר כב' השופט זילברטל כי "יש מקרים בהם מסוכנותו של הנאשם מצדיקה את מעצרו עד תום ההליכים, הגם שמדובר בעבירות תעבורה". באותו מקרה דובר על נאשם שלו רישיון נהיגה פחות מארבע שנים, רישיונו נפסל ואף על פי כן נהג ימים ספורים בלבד לאחר מכן."

כן ראה לעניין זה עמ"ת 62984-02-18 מדינת ישראל נ' שאהין (עציר) (4.3.18) (להלן - עניין שאהין), שם הורה בית המשפט על מעצרו של משיב בעבירות תעבורה, בציינו:

"... כפי שציין בית משפט קמא בגין עבירות תעבורה אין בתי המשפט נוהגים להורות על מעצרים של נאשמים. גם לכלל זה מטבע הדברים ייתכנו חריגים.

**אלו מבוססים על עוצמת המסוכנות הנשקפת מהנאשם, על הקושרי הרב לתת
בו אמון, ועל טיבה החלופה המוצעת ככל שאינה מניחה את הדעת באופן
מיטבי".**

(הדגשה שלי - א.ט.ג.)

בעניין שאהין דובר בעבירות לכאורה של נהיגה בזמן פסילה, נהיגה לאחר שרישיון הנהיגה פקע לתקופה העולה על שנה, נהיגה ללא ביטוח, התנהגות הגורמת נזק, אי מסירת פרטים ונהיגה בחוסר זהירות. נוכח נסיבות ביצוע העבירה, כשתלוי ועומד נגדו מאסר מותנה של 7 חודשים, בגין עבירה קודמת של נהיגה בפסילה, כשהמשיב גרם בנהיגתו נזק לרכב אחר, מבלי להשאיר פרטיו, בנוסף ל- 15 עבירות תעבורתיות ועבר פלילי, הכולל, בין היתר, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, התחזות כאחר, הסגת גבול, החזקת כלי פריצה, איומים ועבירות סמים, שהמשיב ריצה בגין אף עונשי מאסר בפועל, קבע בית המשפט כי לא ניתן ליתן במשיב האמון הדרוש לצורך שחרורו לחלופת מעצר. בנוסף צוין כי שני המפקחים שהוצעו, אינם אנשים בריאים ולא הובהר אם בכוחם להפעיל על המשיב המרות הנדרשת.

בבש"פ 9573/09 עבדאללה סלימאן נ' מדינת ישראל (להלן - עניין עבדאללה), שם יוחסו לעורר עבירות של נהיגה בפסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, ונהיגה ללא ביטוח, כשחודשיים עובר למועד הגשת כתב האישום, הורשע העורר בעבירות תעבורה, ובין היתר, נגזרה עליו חצי שנת מאסר בריצוי בעבודות שירות, והעורר לא החל בריצוי עבודות השירות משום שנעצר עובר למועד שהיה מיועד לתחילת ריצוי העונש, אימץ בית המשפט העליון את החלטת בית המשפט המחוזי לעצור העורר עד תום ההליכים נגדו. בית המשפט קבע כי מן העורר נשקפת מסוכנות העולה משילובם של העבירות שיוחסו לו ומעברו התעבורתי המכביד, שלא ניתן לאיינה על דרך שחרורו לחלופת מעצר, וכך בלשונו שם:

"כידוע, על-מנת שיורה בית המשפט על שחרורו של נאשם לחלופת מעצר, עליו בראש ובראשונה להשתכנע כי ניתן ליתן באותו נאשם את האמון שלא ינצל לרעה את דבר שחרורו ויביא להפרת תנאי חלופת המעצר שנקבעו (בש"פ 1352/07 פאחל נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 22.2.2007); בש"פ 4574/07 מדינת ישראל נ' אבוקיעאן (לא פורסם, 28.5.2007); בש"פ 2829/08 סוסן נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 8.4.2008)). ואולם, **מדפוס התנהגותו הסדרתי של העורר, בתחום התעבורתי, עולה החשש כי לפנינו נאשם שאין אימת הדין שורה עליו - וככזה, יקשה עלי לראות כיצד ניתן לתת בו את האמון שלא יביא להפרתם של תנאי חלופת המעצר שיקבעו בעניינו** (בש"פ 3130/07 בטיטו נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.7.2004); בש"פ 7986/08 גיולה נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 23.9.2008); בש"פ 7038/09 אבו אסעד נ' מדינת ישראל (לא פורסם, 14.9.2009))." (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

ראוי לציין כי בעניין עבדאללה הדגיש בית המשפט כי אף אם נמצא משמורן ראוי אין בכדי להועיל, נוכח מאפייני התנהגות העורר ומסוכנותו.

כן ראה לעניין זה עמ"ת 207-03-18 עואכיו נגד מדינת ישראל (1.3.18), שם דחה בית המשפט המחוזי ערעור על החלטת מותב זה, לעצור העורר עד תום ההליכים בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, בפעם השלישית, ונהיגה בפסילה, כאשר מאסר מותנה בן 10 חודשים, עומד ותלוי נגדו, בציינו כי נוכח מסוכנותו, אין לתן אמון בעורר.

ב"כ המשיב ביקש לשכנע כי גם אם קיימת עילת מעצר, מאחר שמדובר בעבירות תעבורה בלבד, אפשר לאיין המסוכנות, באמצעות חלופה ראויה במקום מעצרו של המשיב מאחורי סורג וברית, והפנה לפסיקה תומכת. הוצעה חלופת מעצר בית מלא, בפיקוח אחותו ודודתו, ולצורך כך העיד את המפקחות.

עוד טען הסנגור כי למשיב נודע לראשונה כי המשטרה מנסה לאתרו יום לפני מעצרו, ועד אז שהה כל אותה תקופה בלוד. המשיב התייצב בתחנת המשטרה, יצר קשר עם עורך דינו מהתחנה ונאמר לו לשוב לפנות בוקר. אולם השוטרים התייצבו בביתו, בשעת לילה מאוחרת, ועצרו אותו.

לשיטת המבקשת, לא ניתן לתן במשיב אמון, נוכח עברו התעבורתי ונסיבות ביצוע העבירה המצויות ברף חומרה גבוה - נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, אי ציות להוראות שוטרים תוך נסיון להמלט מהדין, כשמאסר מותנה מרחף מעל ראשו והוא נפסל למשך שנתיים, וללא רישיון רכב ותעודת ביטוח.

בנוסף הוטעם כי במהלך האירוע נמלט המשיב מהשוטרים וחרף קריאותיה של אמו לא נענה. מאז האירוע, חלפו 10 ימים, הושארו בביתו מספר הזמנות לסור למשטרה, עליהם חתמה אמו, אך המשיב לא התייצב, עד שהמשטרה הגיעה לביתו, לפנות בוקר, והוציאו אותו ממיטתו.

לעניין המפקחים, סבורה ב"כ המבקשת, כי אין בכוחם של אלה, בשל קרבתם למשיב, אחותו ודודתו, לפקח עליו כראוי, שכן בני משפחתו לא סייעו בהתייצבותו במשטרה, במשך 10 ימים. בנוסף, מהבית המוצע לחלופת מעצר, נמלט המשיב בעת שחיפשו אותו השוטרים.

סיכום והחלטה:

לאחר שבחנתי את נימוקי הצדדים ושקלתי את טענותיהם, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

עברו התעבורתי של העורר, לצד עברו הפלילי, אופיו הרצידיביסטי, והעובדה שביצע את העבירה המיוחסת לו שעה שתלוי ועומד נגדו עונש מאסר על-תנאי, עקב הרשעתו בנהיגה בפסילה ובעבירות מהתחום הפלילי, כשבתיק זה נלוות לעבירה זו עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, אי ציות להוראות שוטר, נהיגה ללא רישיון רכב תקף וללא ביטוח - מעידים כולם על מסוכנותו הרבה של המשיב.

נוכח כל אלה אני סבורה כי אין ליתן במשיב את האמון הנדרש לשם שחרורו לחלופת מעצר.

כפי שעולה בהרחבה מהחומר שהונח בפני, המשיב שב וביצע לכאורה עבירה חמורה של נהיגה בפסילה, בפעם השניה, כשהרשעתו האחרונה בגין עבירה דומה היא אך מיום 3.2.16. בנוסף עומד ותלוי כנגדו מאסר מותנה של עשרה חודשים למשך 3 שנים בגין עבירה זו, לה התלוו עבירות פליליות חמורות.

המשיב מעיד בהתנהגותו כי אין לו מורא מהדין ומפגין זלזול בהחלטות ביהמ"ש ומי יארוב כי הוא לא יפר תנאי חלופת מעצר.

בנסיבות אלה, מצאתי כי בעברו התעבורתי של המשיב, יש די כדי להצביע על מסוכנות המצדיקה מעצר מאחורי סורג ובריח.

לעניין הפסיקה אליה הפנה ב"כ המשיב:

מ"ת 7272-02-18 מדינת ישראל נ' רגימוב - בעבירות לכאורה של נהיגה כבלתי מורשה בפעם השניה, ללא חגורת ביטוח, ללא ביטוח וכשרישיון הרכב פקע למעלה משנה. בית המשפט קבע כי ניתן לאיין המסוכנות באמצעות מעצר בית מלא ופסילה עד תום ההליכים. צוין כי המשיב נעדר עבר פלילי, עברו התעבורתי כולל מב"ד נוסף בגין עבירה דומה, זהו מעצרו הראשו ושני הערבים נורמטיביים כשהמשיב עצמו שירת שירות צבאי מלא בצה"ל.

בש"פ 10118-04 נזמי ג'באלי נ' מדינת ישראל - בעבירות לכאורה של נהיגה בפסילה, ללא רישיון נהיגה תקף, ללא תעודת ביטוח, וכן ללא מלווה כנדרש ממנו בהיותו נהג חדש. לעורר 11 הרשעות קודמות בתעבורה, רובן בגין נהיגה ללא רישיון תקף, ותלויים כנגדו שני עונשי מאסר על תנאי שהינם ברי הפעלה וכן עבר פלילי מכביד, הכולל הרשעות בתחום עבירות הרכוש ובתחום הסמים. צוין כי העורר נעצר בביקורת שיגרתית ולא ניסה להימלט או להתחמק ובכלל וקבע כי . בית המשפט העליון קבע כי דין הערר להתקבל באופן חלקי והורה על קבלת תסקיר מעצר לבחינת חלופת מעצר.

עמ"ת 39826-12-09 עלו(עציר) נ' מדינת ישראל - בעבירות לכאורה של נהיגה בשכרות, נהיגה בקלות ראש, נהיגה בפסילה, ללא ביטוח וללא רישיון רכב תקף, בנסיבות בהן העורר לא הודה כי נהג בפסילה, וסנגורו טען כי תקופת הפסילה הסתיימה טרם ביצוע העבירה, בית המשפט סמך על המפקחים והורה על שחרור למעצר בית.

עמ"ת 583-06-14 סבדוש (עציר) נ' מדינת ישראל - בעבירות לכאורה של נהיגה בשכרות, נהיגה ללא רישיון נהיגה, ללא רישיון רכב וללא ביטוח ואי ציות להוראות שוטר. העורר נמלט בנסיעה באופנוע מהשוטרים, שכרזו לו לעצור, ונסיעתו נפסקה עת נתקל בפחי אשפה בצד הדרך. עברו התעבורתי כלל 6 הרשעות, שתיים מנהן נהיגה ללא רישיון בשנים 2002-2003 בלבד, כך שבמשך 11 השנים האחרונות אין אינדיקציה לנהיגה בניגוד לחוק והוא נעדר עבר פלילי. בית המשפט הורה על שחרור

למעצר בית מלא, בפיקוח אמו, תוך הוספת איזוק אלקטרוני.

עמ"ת 11923-02-18 סגטליאן (עציר) נ' מדינת ישראל - בעבירות לכאורה של נהיגה בפסילה, נהיגה בקלות ראש, נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם וללא ביטוח. עברו התעבורתי כלל 2 הרשעות קודמות בגין נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם וכן עבירות של נהיגה בקלות ראש, התנהגות הגורמת נזק, סטיה מנתיב נסיעה בנסיבות מחמירות, אי השארת פרטים, סיכון עוברי דרך בנסיעה לאחור. בנוסף, תלוי ועומד נגדו מאסר מותנה בן 6 חודשים ובמסגרת התיקים הוטלה עליו פסילה מותנית בת 30 חודשים אשר גם היא ברת הפעלה. בנוסף, לערור 4 הרשעות פליליות קודמות, בעבירות של איומים, תקיפה סתם של בן זוג, תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבן זוג, כליאת שווא, היזק לרכוש, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והפרת הוראה חוקית. בנסיבות בן הערור סובל ממחלת הנפילה, ביצע שירות צבאי מלא ותורם כמהנדס בתפקיד משמעותי ובית המשפט התרשם כי המפקחים ראויים, סבר בית המשפט לשחררו למעצר בית מלא, בתוספת מפקחת נוספת ואיזוק אלקטרוני.

לאחר שעיינתי בפסיקה, לא מצאתי כי יש להקיש ממנה למקרה הנדון. נסיבות ביצוע העבירה חמורות במיוחד, נוכח המלטותיו של המשיב, ומאחר שעסקינן בעבירה שניה של נהיגה בזמן פסילה, כשהפעם מתלווה לה עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה מעולם, ואי ציות לשוטר, כשמאסר על תנאי עומד ותלוי נגדו. בנוסף, למשיב עבר פלילי לא מבוטל.

טרם סיום אעיר כי הגם שלא מצאתי מקום לבחינת חלופת מעצר, נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב, לא התרשמתי כי החלופה שהוצעה היא חלופה מרסנת ומציבת גבולות. לא מצאתי כי ניתן לתן אמון במפקחות המוצעות וכי יש בכוחן להבטיח כי המשיב לא ישוב לסורו.

אחותו של המשיב, עובדת סוציאלית במועצה המקומית ביר אל מכסור, בת 28, העידה כי היא מתגוררת עמו באותו הבית. כשנשאלה האם מאז שנתפס המשיב שהתה בבית, השיבה בחיוב ומסרה כי המשיב לא שהה בבית אלא בלוד והוא שב רק ביום ראשון לביתו. כשנשאלה האם השוטרים הגיעו לביתם מספר פעמים והשאירו הזמנה למשיב, מסרה: "לא יודעת. לא ראיתי את השוטרים". כשנשאלה האם חתמה על ההזמנות המשטרה, השיבה: "יכול להיות, לא יודעת, לא שאלתי". כשנשאלה האם היה ידוע לה כי המשטרה מנסה לאתר את המשיב, השיבה בחיוב ומסרה כי שמעה זאת מאמה. לדבריה, החל משבוע הבא היא בחופשה מרוכזת ותוכל לשהות במחיצת המשיב במשך היום. כן מסרה כי ככל שהמעצר ימשך מעבר לימי החופשה שלה, היא תוכל לשמור עליו רק אחה"צ ואמו תצטרך לפקח עליו בבוקר.

המפקחת השניה, דודתו של המשיב, בת 61, ואינה עובדת, ציינה כי היא מתגוררת בכפר אחר, אך מוכנה לפקח עליו בביתם, במשך תקופה ארוכה, אם יהיה צורך. כשנשאלה האם ידוע לה על מה עצור המשיב השיבה כי היא אינה יודעת.

לא מצאתי כי יש בכוחן של מפקחות לייצר חלופה שהיא מציבת גבולות ומטילה מרות על המשיב. המשיב שב לסורו ואחז בהגה, בעת שאחותו התגוררה באותו הבית ממנו יצא וביצע את העבירה

לכאורה. בנוסף, דודתו כלל לא ידעה בגין מה הוא עצור כעת והיא מנסה, בכל כוחה, להרתם לשחרורו של המשיב.

לסיכום, התנהגותו של משיב מלמדת כי אין ליתן בו אמון וכי הוא יסכן את שלום הציבור, ולפיכך, יש להורות על מעצרו עד תום ההליכים.

נוכח האמור, אני מורה כי המשיב יעצר מאחורי סורג ובריח וזאת עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, י"ב ניסן תשע"ח, 28 מרץ 2018, במעמד
הצדדים.